

Sygn. akt IV KO 164/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **A. S.**,

oskarżonego o czyn z art. 238 k.k. i art. 233 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2021 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 8 listopada 2021 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2021r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w M., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że oskarżony jest znanym w środowisku księdzem, który pełnił posługę w parafii w M., a obecnie w parafii w R. K., tj. miejscowości, która znajduje się w niewielkiej odległości od M.. Zdaniem Sądu wnioskującego „funkcja, którą oskarżony sprawuje wiąże się z koniecznością posiadania zaufania publicznego, powoduje, że osoba taka jest powszechnie znana w lokalnej społeczności”, zatem rozpoznanie sprawy przez Sąd właściwy mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie, jako oczywiście bezzasadny.

Sąd Najwyższy, w utrwalonym orzecznictwie, niejednokrotnie podkreślał, że przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (vide: postanowienie SN z dnia 14.06.2018r., sygn. akt V KO 35/18, LEX nr 2509717). Przekazanie sprawy może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy w sprawie występują takie szczególne, uprawdopodobnione okoliczności, że mogą one zasadnie stwarzać w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do obiektywnego jej rozpoznania w danym sądzie oraz o tym, że przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do sprawnego jej rozstrzygnięcia.

Podnoszona przez Sąd wnioskująca okoliczność dotycząca tego, że oskarżony pełni posługę księdza w okolicznej miejscowości, w sposób oczywisty nie jest okolicznością stwarzającą wątpliwości o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie właściwym. Prezentowana przez ten Sąd troska o dobro oskarżonego - poprzez stwierdzenie, że: „funkcja, którą oskarżony sprawuje wiąże się z koniecznością posiadania zaufania publicznego, powoduje, że osoba taka jest powszechnie znana w lokalnej społeczności” - wykracza poza granice dyspozycji art. 37 k.p.k. Ponadto okoliczności podnoszone we wniosku wręcz wskazują na konieczność rozpoznania niniejszej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy. Nie ma przy tym żadnych okoliczności uzasadniających wystąpienie wątpliwości odnośnie do bezstronności tego sądu.

Autorytet sądu buduje sprawne, bez zbędnej zwłoki, przeprowadzenie każdego postępowania i wydanie, na podstawie wnikliwej i bezstronnej oceny dowodów, sprawiedliwego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20).

Wobec powyższego orzeczono jak w postanowieniu.

